

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 429.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e123882/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

hønlige Personer være frit, skønt det vistnok forekommer mig, at der opstaaer derved et Misforhold, idet det er klart, at ved Landstaden læst Egenede kan finde Sted. Dette er, hvad jeg saaledes har troet at burde bemærke. Dogaa finder jeg det rigtigst at vedtage den Beslæmelse, som indholdes i § 27 i Forordningen af 1802, om at de Personer, der ere blivne 36 Aar gamle, kunne gaae ud af Rullen, naar de ei længere vilde bemynte Søen. Jeg ser ikke, hvorfor den i sig selv billige Beslæmelse, som altid har været i Røkke, at Rigtigheden skulde indskrænkes til det 36te Aar, ikke gjerne kan vedblive, om ikke for Landstaden, saa dog indskrænket for Seetaten.

Udgrensning: Jeg finder mig allerede indskrænket ved det Svær, som Ordretter har givet paa mit Spørgsmaal; det var ogsaa i Dørene Beslæmelse med min egen Mening, at Bestemmelsen i § 27 i Forordningen af 1802 ikke skulde blive svarende ved Magt eller nu finde Anvendelse, naar tilsvarende Bestemmelser ikke længere skulde indskrænke Landstaden.

Ordretter: Jeg skal i Anledning af det Amendement, som den ærte Deputerede for Høsten (Køber) har foreholdt sig ved Paragrafens 3de Postus, tillade mig at bemærke, at jeg har undladt at citere mig med Hensyn til det lignende Amendement, han i sin Tid beklædte ved § 25; men Grundene, hvorfor det fra Udvalget ikke er foreslaaet nogen Forandring i denne Hensende, er den, at man ved at lade Bestemmelsen staae saaledes, som den er, ligesom mere fremhævede dette sidste Moment, at de maatte tilvejebringe fuldt Bevis for deres gode Forhold, og dette sidste Moment er, naar man opstager Stillingssystemet, meget væsentligt. Det er naturligvis ikke nok, at det faaer i Loven; men naar det faaer paa en saadan Maade, saa man antage, at vedkommende Autoriteter ogsaa har været villige paafer, at de Indvister, som blive stillet, virkelig have et bedre Rygte, end at de blot ere tilstrækkelige Personer, og dette er, naar man skal opstager Stillingssystemet, vistnok af megen Vigtighed. Med Hensyn til hvad den ærte Rigsdagsmand for Røstebænkens 3de District (Køber) i sit tidligere Forordrag yttede, da der var Spørgsmaal om Grundens til, at Stillingen i Rigtigheden indskrænkes og selvsagt tilladelse skulde tillades, skal jeg tillade mig at bemærke, at Bestemmelsen jo vistnok ikke er aldeles svarende til, hvad den er bestemt for Landstaden; men ja, det er Særegne, som jeg oftere har fremført, at der finder Sted med Hensyn til de Sevarespligtige, at en stor Maaske af dem som oftest ere borte, saa at man er indskrænket til i Rigtighed at udskrive det første Antal, der da maatte behøves, af et mindre Antal, end der egentlig faaer i Rullerne, er Grundens til, at man har troet, at navnlig i Rigtighed, hvor denne Røstebænk i første Grad vil finde Sted, laerte Stillingen være noget indskrænket, for at derved skulde gives Administrationen Ret til at vælge, at den ikke ved Stilling skulde faae alt for høitlig Mandskab ind i Rullerne.

Marineministerens: Jeg blev ganske i Misforhold, som den ærte Ordretter har udtalt; jeg troer det aldeles nødvendigt for Marinen at vælge over, at det udskrivne Mandskab ikke bliver af mindre Moralitet, men saameget som muligt det bedste af dem, der ere tilstede, og det saameget mere, som det i Øjeblikket kan vil være det største Mandskab, som er tilstede, eftersom det bedste i Røsten vil være til Gødsfordele.

Grundtvig: Lær jeg som Røstebænk i Cancellistien spørge den ærte Ordretter, om det, naar der tales om den Udskrivning og det gode Rygte, der skulde have, som tilladelse, men, at de skulde bemynte en bedre Bænk, end der foretoges af dem, der udskrivnes; thi det forekommer mig dog ubestemt, at den, som den Udskrivning tiller for sig, mere skulde bemynte sin Udskrivning og Sikkerhed end han selv.

Ordretter: Forlaad mig jeg har foreslaaet den ærte Rigsdagsmands Spørgsmaal, gik det ud paa, om den, som blev stillet for en Røstebænk, skulde gødsføre en bedre moralisk Bænk.

Grundtvig: Ja, det er tilligt og ubestemt; det, Ordretter, som Lovet træffer, eller bliver udskrevet, ikke tiller for sig, men være i Røsten eller i Seetaten, ender man til at tage med den

moraliske Bænk og det Rygte, han har, naar han ikke har været straffet saaledes, at han derved er bleven udelukket fra at kunne tjene i Røsten; men naar Røsten, som skal træde ind i Røsten, vil stille for sig, laeder det Østentlige sig ikke mere med, at den, som stilles, ikke er straffet, men der skal produceres Bevis for, at han har været en i det Gøle taget god Bænk. Jeg ved ikke, om dette Svær er indskrænkende?

Grundtvig: Nei det er ikke.
Ordretter: Naar jeg spørge, skal det samme gjælde om den simple Numerering, der vel maatte ansees for hjemlet, naar der bliver Spørgsmaal om den under Udskrivningen til Seetaten?

Ordretter: Jeg antager, at dette følger af § 27, der fordrer de samme Egenskaber med Hensyn til Numerering i Landstaden hos den Raagjældende, som der udskrives for, at Røsten kan stilles for en Røstebænk. Den nævnte Paragraf har vistnok kun Hensyn til Landstaden, men det maatte vel være at forstaae paa samme Maade med Hensyn til Seetaten.

Køber: Jeg formener, at naar der faaer „indskrænkende Bemynte“, er det tilstrækkelig udtryk, hvad der forlanges, og altsaa, at man ikke behøver at udtale med indskrænkende Bemynte; derfor troer jeg saameget mere at lade Postus staae som det var.

J. N. Hansen: Da jeg velly begjærede Ordet, havde Ordretter endnu ikke udtalt sig over den Uoverensstemmelse, som findes Sted mellem Paragraferne 25 og 33, idet nemlig den første tillader de Raarvarepligtige at stille for sig i Rigtighed, medens § 33 ikke tillader den Sevarespligtige dette. De Grunde, jeg har hørt anføre for denne Uoverensstemmelse, forekomme mig rigtigst ikke meget overbevisende; jeg mener, at de samme Grunde med fuldt saameget Ret kunne anvendes med Hensyn til Stilling af Raarvarepligtige, som med Hensyn paa Stilling af Sevarespligtige. Høvet sig skal jeg i Genhold til de tidligere Forhandlinger om Stillingen foreholde mig et Amendement, om at § 33 udgaaer.

van Dokum: Med Hensyn til disse „indskrænkende Bemynte“, som faaer omalt i § 33, finder jeg det påfaldende at anføre, at ender Matros, der farer, faaer af Skipperen et Bevis for sit Forhold ombord efter Blanketter, som denne udbyder og forstærker med sin Underkrift og sit Segl; altsaa vil ender Matros derved være i Besiddelse af saadanne Beviser, og kan saaledes uden Vanskelighed tilvejebringe de Beviser, som Lovens fordrer. Det er en Dyrkning, som jeg har anset det påfaldende at give i Anledning af Diskussionen om denne Paragraf. Med Hensyn til § 47, som gentagende er bleven berørt, og som fordrer, at Bekommende aarlig har at fremstille sig paa Seetaten, da har man anset denne forstærket at være nødvendig for Rullensforstærken, hvorimod den vel snarere maatte forstærkes derved, at det er en nødvendig Betingelse, for at Seetaten kan være vidende om det Mandskab, over hvilket den kan disponere. Der er indskrænket en Omkæmpling, som jeg vil fremføre, og som forekommer mig at være af megen Vigtighed, og det er Røstebænkens af, ikke alene at have en Dyrkning over det Mandskab, som man kan disponere over, men ogsaa at kunne klassificere det, og have det paa det Røstebænk, hvor befaaret dette Mandskab er. Det ser under hele Matrosens Udskrivning et jævnt Ansement; han avancerer fra halvbefaren til befaaret, fra Matros til Raarvaremand o. s. v.; med Alt dette holder Seetaten Røstebænk, og det er nødvendigt i det Blevs bil, man vil have en vis Mangde Matros af en vis Befarende, at Seetaten har bestemte Data i denne Hensende, og det kan kun opnaaet derved, at det gjøres til Røstebænk for Bekommende, saalange han er i Røsten, og saalange der altsaa kan finde Ansement Sted, at mude for Seetaten, og deraf fremgaar for mig den Røstebænk, at Arbejde for Seetaten maatte vedblive, saalange virkelig Røstebænk Sted, og altsaa ud over det 36te Aar.

Ordretter: Jeg vil kun bemærke i Anledning af det Svær, som den ærte Ordretter gav paa mit Spørgsmaal angaaende Spising af Biskær, at det forekommer mig ikke indskrænkende. Det var ikke med Hensyn til det gode Forhold, jeg fremstillede hini Spørgsmaal, men det gik ud paa hvorvidt, da man ikke maatte stille sig i Rigtighed, heller ikke Numerering man finde Sted uden specifikt Til-